

נפרדים מלורה

אנו נפרדים ממך היום, לורה, אמא, סבתא וסבתא רבא שזכית לחיות חיים ארוכים ומלאים. את בהחלט שייכת לסופר אייג'רס שפירושו – אנשים השומרים על יכולות פיזיות וקוגניטיביות חדות גם בשנות ה-80,90 לחייהם. מהו הסוד לאריכות ימים ואיכות חיים? האומנם התשובה היא רק גנטיקה? נראה שלבחירה האישית יש השפעה כבדת משקל על כך. כל חיך גילית עניין, סקרנות ולמידה בשילוב עם זיכרון מעולה. שמרת על כושר ובריאות כמו גם על בגדים, הפצים ותיעוד - ולמרות הסכנות והאובדנים נשאת תמיד אופטימית. עד סוף ימיך דאגת להתעדכן בחידושי המדע והטכנולוגיה תוך סיור במקומות מופלאים וארצות מרתקות - כל זאת, באמצעות חוש השמיעה בלבד, כיוון שאיבדת את ראייתך. האזנת למיטב הספרות בארץ (עברית) ובעולם (גרמנית והולנדית), שקעת בשינה קלה או עמוקה לצלילי מוסיקה או ספר - במקום לקחת כדור שינה. הקפדת על התאמת צבעי הבגדים וידעת לומר במדויק באיזה מקום מונח הבגד המבוקש. לדוגמא: "בארון בצד ימין, במדף השני מלמעלה, החולצה הכחולה עם הפתח העגול שמונחת בין שאר החולצות הכחולות". השיחות בנושא הבריאות עסקו רק בבעיות הבריאות שלנו ולא שלך. המשכת לשמור על קשרים עם כל העולם, בטלפון ובאימייל, עם משפחה וחברים בארבע שפות: עברית, אנגלית, גרמנית והולנדית. בכלל למה מתכוונים במונח "שפת אם"? את העברית, שהיא שפת האם שלנו, למדת יחד עם תינוקות שרק התחילו ללמוד לדבר. אז ממי אנחנו למדנו אותה? היית עסוקה ופעילה יום-יום במידה כזו שכאשר התקשרנו אליך פתחנו תמיד בשאלה: "במה אנחנו מפריעים לך עכשיו?". התכוננת לעתיד של עיוורון ולמדת איך מחליפים את הראייה בעיניים לראייה בידים. הצרכים משתנים עם הגיל וגילית כוחות נפש שאינם מובנים מאליהם כגון: נפרדת מחפצים יקרי ערך ויקרים ללבך, שנאספו עם השנים ונתת אותם לבני משפחתך ולאחרים: הענקת ביד חמה חפצי נוי, ספרים, קלטות, תכשיטים וכמובן כסף לעתיד נכדיך וניניך. נוכחנו לדעת שאת מתחנה רצינית ל"גוגל" בהיקף הידע ובעיקר בדיוק בפרטים, וזכית לכינוי "גוגל-לורה". כאשר מקורות המידע הרגילים לא היו זמינים, אפשר היה תמיד לפנות אליך ולקבל הסבר קצר וממצה.

בגינתך המטופחת ידעת את מקומם וצבעם של כל צמח ופרח, מתי הושקו ומתי פרחו. אם שאלנו אותך, לדוגמא, כמה פרחי ציפור גן-עדן פורחים עכשיו היינו מקבלים תשובה מדויקת להפליא כמו שרק ילידת גרמניה, שלא לומר, "יקית" יכלה לתת.

חינוך למדת תוך כדי תנועה, בבית התינוקות בכפר מנחם בהכשרה שנמשכה "שבוע שלם". אמנם כשבנותייך היו בגיל החינוך, החינוך היה עניין לאנשי חינוך מקצועיים, ולא ככה סתם להורים. את ואבא חינכתם את בנותיכם בחינוך המשותף כפי שהיה מקובל, למרות שכיום קשה לנו להבין את שיטת החינוך הזאת. נתת את כל מה שיכולת כאמא ותמיד השתדלת ללמוד ולשפר. אז למרות החינוך המשותף קיבלנו המון מהבית: נימוסים וסדר, יושר והגינות, חריצות ומקצועיות. וכן גיבשנו את תפיסת עולמנו ויחסנו לאנשים.

משפטי מפתח שונים ליוו אותך כל חיך ושימשו לך עוגנים בתקופות שונות עד היום. לדוגמא: "קחי זאת בקלות", "Take it easy", "מחשבותי הן חופשיות", "כל מה שאת עושה תעשי בצורה הטובה ביותר..." ועוד.

את סיפור חיך הבאת לדפוס כדי שנוכל להכיר אותך לעומק ולהבין את הרקע והשורשים שעיצבו אותך ונתנו לך את הכוח לעמוד בתלאות ותהפוכות חיך.

ציטוט עם שינוי קל: "אדם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו מי ישורנו?"

לפני 14 שנה הצטרף לחיך המטפל, רוני מריאנו, שהפך תוך זמן קצר לבן בית: חבר, בן ונכד שעשה כל מה שהתבקש ברוח טובה והומור ומילא את הבית בשמחה ובצחוק. על זה אנו מודים לו מאד, מאד!

נזכור אותך באהבה, הערכה וגעגועים

בנותייך, נכדייך, נינייך וחתנייך

כפר-מנחם 11/7/2023